

Ni og Tredstidstyvende Møde.

Onsdagen den 21de Marts Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden vi gaae over til Dagsordenen, skal jeg meddele, at jeg fra Rigsdagsmanden for Ringkjøbing Amts 4de Valgfreds (Fløe) har modtaget et Andragende fra Hind og Herning Sogne i bemeldte Valgfreds med omtrent 200 Underkrifter, hvori man udtaler sig imod det af Rigsdagsmanden for Mariibo Amts 3die Valgfreds (Varfod) indbragte Lovforslag over Sognebøger og deres Førelse m. m. Dette Andragende vil blive henlagt i Bæsesalen.

Seg skal gjøre opmærksom paa, at i Henhold til hvad jeg udtalte under Mødet igaar, er der igaar Aftes blevet omdeelt Endringsforslag af Finantsudvalget til den forestaaende eneste Behandling af Finantslovsforslaget. Efter Forretningsordenen kræves der nærmest en Erklæring eller en Betænkning af Udvalget; i dette Tilfælde har Udvalget fremsat, hvad det havde at fremsætte i Form af Endringsforslag. Resultatet bliver naturligviis Et og det Samme.

Man gik derpaa til den første Sag paa Dagsordenen: Første Behandling af Finantsudvalgets Betænkning over de Folkethinget tilstillede Andragender (Betænkningen findes i Anhang B Sp. 497—504.)

Sagen i sin Almindelighed fattes under Forhandling.

Ordføreren (Rimestad): Det første Andragende, der er omtalt i Betænkningen, er fra Rector Bjarni Johansen ved Rehfjavig lærde Skole. Det høitærede Thing vil af Betænkningen see, hvad der i det Bæsentlige er at sige derom, og jeg skal derfor blot tilføie nogle ganske enkelte Bemærkninger. Af

de Oplysninger, der ere tilstillede Udvalget, seer man, at Rector Johansen, efterat have taget Embedsexamen i 1835, i 9 Aar har været Adjunkt ved Aalborg lærde Skole, hvor han erhvervede sig særdeles gode anbefalinger af sine Førefatte; tillige er det en bekjendt Sag, at hans Elever havde staaet sig saa fortrinligt til Examen, at det gav Anledning til, at han fik Reifestipendium for at uddanne sig i de 3 Sprog, hvori han docerede, nemlig i nogle af de levende Sprog. Fremdeles vil det sees, at da han i 1851 blev opfordret til at tage over til Rehfjavig, gjorde han det særdeles nødigt, fordi han vel kjendte Naturen af de Excesser, der vare foregaaede deroppe, som deels vare almindelige Skolenordener, foraarjagebe af Eleverne, som vare i en Alder, hvori man ellers ikke her i Landet pleier at være Elev, og deels havde et politisk Anstrøg. Naar han alligevel, efterat have erhvervet sig 15 Aars Anciennitet herne, og sjøndt han stod nær til at blive befordret til Rector — han havde 2 Gange været constitueret i en saadan Stilling — drog op til Rehfjavig, da var det deels af Hensyn til sin Fædrene, som han, ligesom de fleste derfra, hænger ved, men hovedsagelig fordi den daværende Kultusminister, efter hvad der er ophlyst i Andragendet, havde givet ham et bestemt Løfte om, at han skulde blive stillet paa samme Fod som Rectorer i Danmark, Noget, han saameget mere maatte ønske, som det var ham bekjendt, at der om ikke lang Tid forestod en Omordning af disse Forhold, saaledes at Rectorerne bleve satte paa høiere Gage, og som han ogsaa maatte ønske, fordi han havde en ikke ubetydelig Bifortjeneste herne som Translator og Sproglærer, som han, om jeg husker ret, anslaaer til 4 a 500 Rd. om Aaret. Han tog da til Island; hvorledes han har ført sit Embede deroppe, vil man kunne see af Betænkningen. Regjeringen har hædret ham med at gjøre ham til Ridder, og der er to Gange sendt ham Adresser, blandt Andet fra alle Althingsmændene, foruden fra en Mængde under de daværende Forhold fremragende Mænd paa Den; der findes en Beretning derom i det islandske Tidsskrift „Tjólmin“. Uagtet alle disse Omstændigheder er det imidlertid ikke lykkedes ham at faae Mere end 1400 Rd. om Aaret,